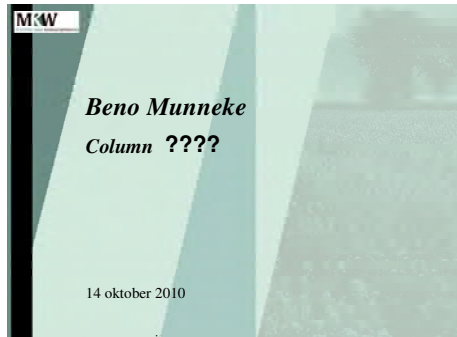
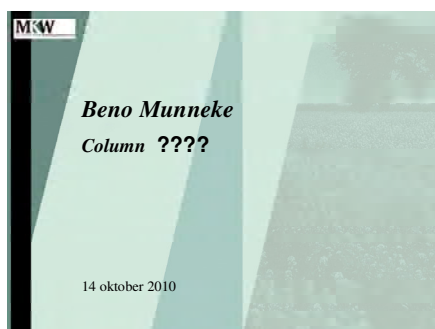

Dia 1 column

Zeer vereerd ben ik dat ik op deze jubileumbijeenkomst iets mag zeggen. Ik heb nadrukkelijk bedongen dat mijn bijdrage omschreven wordt als een “column”. Wat is dat, een column? Volgens een internetdefinitie: Een column is een kort stukje proza waarin de auteur spits en uitdagend zijn mening ventileert. Er bestaat een grote vrijheid in de wijze waarop de schrijver zich mag uiten. In een column ga je niet gauw te ver. Nou, da’ s precies wat ik graag wil dus. En ik ga er zonder meer van uit dat Aedes-magazine dit verhaal integraal opneemt...De wereld mag het weten!

Of ik voldoe aan de columndefinitie moet u aan ‘t eind zelf maar beoordelen.....

Dia 2, even vooraf: doorsnede corporaties

		2010	2009	2007	2006	2003	2010	2009
Aedes								
groepsgrootte								
Totaal		489	450	491	625	801	2.265.845	2.462.875
groepsgrootte MKW:								
<1000								
Totaal		279	326	355	387	423		
verdeling								
0 - 1000		189	182	147	163	176	10.205	79852
1000 - 10000		80	71	75	67	58	932.687	128174
10000 - 20000		49	85	85	75	78	103.283	173484
20000 - 100000		37	39	39	38	41	20.713	32375
100000 - 1000000		14	18	17	17	21	10.459	18115
Totaal		279	326	355	387	423	1.167.357	1.402.518
individuele MKW:								
Totaal		129	132	135	131	129		
verdeling								
0 - 1000		71	75	81	82	81	699.445	819074
1000 - 10000		24	25	27	21	25	402.233	49954
10000 - 20000		21	19	20	20	13	118.887	78870
20000 - 100000		13	13	13	13	13	12.76.000	174900
Totaal		129	132	135	131	129	1.276.000	1.402.518

* 100.000 inwoners (cijfers per 100.000 inwoners per jaar)

Conclusie: % van de Aedesleden heeft MKW-grootte

Dia 3, er blijven dus maar weinig over, 1 x klikken → 125

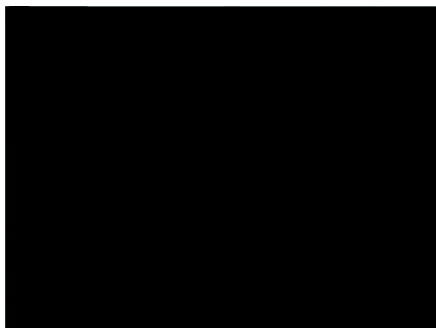
Aantal corporaties in 2000:	685
Aantal corporaties nu:	405
Vermindering over 10 jaar:	280

Dus in 2020 zijn er nog..... 125
En waar bent U dan?

28 per jaar minder....Dus over 15 jaar...in 2025....0?? Dan hoop ik 78 jaar te worden en dus geheel afhankelijk van de zorgwoningen van corpo's

Maar houdt u even vast: driekwart vd corporaties heeft de MKW-grootte.

CTRL-Z → zwart scherm

Wie had dat destijds kunnen denken, een 10 jarig MKW met 150 corporaties die zich in elkaar herkennen, die het MKW gevoel hebben, die elkaar vinden in de MKW-cultuur: Doe maar gewoon, sta met je voeten op de grond, zeur niet teveel, beleid maken is h e e l soms leuk maar “doen”, daar gaat het om. En dat “doen” is vooral v o l k - h u i s v e s t e n. Er zijn voor de medemens, voor de bewoner die jij kent en die jou kennen.

Dat is ook de reden dat ik me nergens beter thuis voel, dan bij het MKW. Daar kun je jezelf zijn. Nergens beter dan hier. Je bent thuis. Hier geen kak, je bent hier niet een soort vhw-clerus, maar je behoort bij dat volk. Heerlijk!

Een MKW-er hoeft zich niet groot te houden, of interessant te doen, of zich te gedragen als politicus.

(sorry Marc, maar zoals je misschien wel weet ben ik allergisch voor politiek gedoe en zelfs voor sommige politici. Je weet ook dat ik dat deel uit Rom. 13 over de overheid wat anders lees.

En ik bedoel het natuurlijk niet persoonlijk. Iemand die van Zeeland naar Groningen komt verdient niets dan lof. Die overkomst was ook, uiteraard, de beste basis voor je persoonlijke ontwikkeling, uiteindelijk tot voorzitter van Aedes)

Ik heb dus een hekel heb aan politiek, althans aan die ongebreidelde en niet-te-stuiten-tot-niks-leidende stroom regelgeving. Politiek is net als een huwelijk: een middel om samen die problemen op te lossen die je anders niet zou hebben gehad. Politiek bestaat er eigenlijk alleen maar uit om eenvoudige zaken zo complex voor te stellen dat iedereen het zicht kwijt raakt op waar het eigenlijk om gaat. Eigenlijk net als bij hele grote corporaties. Politiek = Regelgeving → nachtmerries!

Toen ik in Arnhem studeerde moest ik een scriptie schrijven over de toen pas ingevoerde Mammoetwet van de onderwijsminister Cals. Vanaf toen zou het beter gaan!

A me hoela. Het bleef wijzigen in het onderwijs, middenschool, individuele begeleiding, vensterscholen, vmbo, aangepaste examens, megascholen, etc. etc. etc. Ieder weet dat het dat elk nieuw overheidsbesluit weer een stukje kwaliteit van het onderwijs afknabbelde en directeuren allang geen docenten meer zijn, maar onderwijsbedrijfsmanagers, en enquête-invullers. En dat het in eerste plaats om die leerling gaat en niet om de organisatie, tja, dat waren we eventjes vergeten.....

Ik kan nog honderd voorbeelden geven. Ik beperk me tot twee:

Verzelfstandiging van de energiesector: het zou goed zijn voor ons, burgers. We weten inmiddels wel beter. Honderden % hogere kosten voor nuts-aansluiting van woningen. Kostendekkend, noemen ze dat.....

Ook een geweldige: de ziektekostenverzekering moest op de helling: Marktwerving in de zorg werd het credo!

Mljoenen uitgegeven aan reclamemiddelen om de klant te trekken.

Inmiddels moet je meer dan ooit er tegen aan zien dat je een hartaanval krijgt. Vooral pech heb je als dat in het weekend gebeurt.

Ergo overheid, ambtenaren, politici, blijf van de volkhuysvesting af, zoek elders melkkoeien. (kop boven Aedesartikel: Beno Munneke op MKW jubileumcongres:

Overheid: Handen af van volkshuisvesters)

U zegt misschien: je kunt wel wat roepen maar je moet ook een oplossing bieden.

Die oplossing heb ik:

Corporaties moeten zich gewoon niet aan de politiek storen. We gaan gewoon onze eigen gang. We isoleren de politiek. We brengen ze in de waan dat ze er echt iets toe doen. Heel listig.

We laten politici en vooral ook ambtenaren uiteraard mooi in hun waarde, maar we laten ze **vooral niets** doen.

Als pilot geven we hen allemaal 1 verkiezingsperiode van 4 jaar betaald verlof. Met als enige voorwaarde dat ze zich a b s o l u u t onthouden van welke beleidsgedachte dan ook, *laat staan dat ze 't mogen opschrijven*. Ze mogen zich u i t s l u i t e n d en alleen bezig houden met vrijwilligerswerk in buurten en wijken. Of in de zorg. Wat een zegen voor ons land!

Zo, heeft even niks, of misschien alles met het MKW te maken, maar ik moest dit even kwijt. Lucht geweldig op. En als je 't hier thuis niet zeggen mag, waar dan nog wel? Er rust toch geen taboe op uithuilen?

Terug naar het MKW. **Wat heeft het MKW tot dusver bereikt?**

In de eerste plaats het zich weer bewust worden waarvoor je d'r ook alweer was. **Voor die bewoner!!**.

Klinkt simpel, maar 't is dodelijk juist.

We waren de weg helemaal kwijt, want....

- groot worden, dat werd een doel. "Hoeveel woningen heb jij: 18000. Zo zo, loser, ik heb er 36000! Ik bel rechtstreeks met de minister". Dat soort werk zeg maar. Och arme, er waren nog nostalgische, wat zielige clubs van 1230 hutten (zoals sommige grote jongens de sociale woningen noemden). Moet je die stencils zien op de balie. Wat een armoe.....

En zo werden we geïndoctrineerd om vooral groot, machtig, politiek (hè bah nou zeg ik dat woord alweer) politiek invloedrijk te worden. Je was vooral commercieel en ondernemer!

We waren de weg kwijt want....

- we deden aan wedstrijden wie de mooiste jaarrekening kan maken. Dat is wel het toppunt van verveling. Jaarrekeningen mooier maken? Onnozele energie. Pure verspilling. Maak periodiek, in ieder geval jaarlijks, een in jip - en janneke taal geschreven bewonersbericht waarin je je verantwoording aflegt. En geef geen dure drukwerken uit die, hoe mooi ook, geen hond leest (behalve dan VROM-ambtenaren, maar die zouden de komende vier jaar even niks doen hadden we afgesproken)

We waren en zijn de weg kwijt want....

- we bedachten allerlei gekkigheid. Het summum: we deden n.b.! aan verkiezing Corporatiemedewerker van het jaar....afschaffen! Ga aan 't werk, leer een vak! Wat een flauwekulachtige idols actie. Je gaat toch ook niet de beste moeder-van-het-jaar-verkiezingen organiseren? Wie bedenkt zoiets...zou acuut opgenomen moeten worden en aan zijn volkshuisvestingshart moeten worden geopereerd!

We raakten de weg helemaal kwijt toen....

- alle aandacht ging naar de organisaties intern. D'r werd een VTW opgericht. Die zorgde ervoor dat corporatiebestuurders als verdachten worden beschouwd..... de aandacht ging naar controle en verantwoording, naar good governance, naar bench marks, naar balance score cards en nog luxere CAO's, naar public relations en treasury. Allemaal heel heel heel leuk, maar het leidde in veel gevallen de aandacht weg bij de bewoner. Net als dat in het onderwijs ging met de leerling. Bewoners en scholieren kwamen steeds verder op afstand te staan. Organisaties zijn vooral met zichzelf bezig. Recent nog weer zo'n voorbeeld: men (vakbonden-aedes) kwam bij onze corporatie om te praten over werkdruk en agressiviteit! Werkdruk, laat me niet lachen. Als je net als ik een zwager hebt die op zo'n grote vrachtwagen rijdt: 's ochtends 4 uur weg en 's avonds om 10 uur thuis, te moe om te eten...dan is het praten over werkdruk bij de relaxte werksferen van woningcorporaties wel heel onwerkelijk. En agressief? nou ja zeg. D'r is nog wel es een bejaarde die met een pistooltje loopt te zwaaien, maar verder dan een schampschotje komt het vaak niet. En dan laten we gelijk allerlei psychologen en slachtofferhulppers aanrukken.....We wonen niet in Afghanistan! Ergo: *We raakten de weg behoorlijk helemaal kwijt!*

Gelukkig, g e l u k k i g dat, tot ergernis van sommige van die afvalligen die de weg helemaal kwijt waren, (iemand zei destijds tegen mij de MKW-start: "leuk gedaan, maar nu de boel weer opheffen") gelukkig dat een nuchtere MKW opstond die riep dat we weer met de voeten in de klei moesten gaan staan, gewoon goede woningen bouwen, goed onderhouden, dat het echt ging om de bewoners, om hen die zelf weinig kansen kregen om normaal te leven. En al die interessante franje eromheen in principe beschouwen als overbodige en onnutte ballast.

Topmoment in de MKW-geschiedenis was onze roemruchte nieuwsbrief nr. 7: *De Grote Beweging noodzaakt tot een Grote Verpleging*. Ha, ha, zelf bedacht. Op deze column na het beste dat ik ooit schreef...

Eerst wilden we ons niet in de DGB discussie mengen, we wilden neutraal blijven. Tenslotte zagen we ons genoodzaakt kleur te bekennen. *Nou, dan maar meteen duidelijk!*

Willem van Leeuwen was zeer pissig op mij. Hij had namelijk net afgesproken dat we meningverschillen vooral intern zouden bediscussiëren.

De clou was echter dat ik “intern” wat anders zag dan hij. Een nieuwsbrief voor de leden beschouw ik als intern en ja, ik kan het niet helpen dat de Volkskrant dat ding ergens op een tafeltje vond, erover schreef, en NRC, en Cobouw.....

U moet geen verkeerd beeld van onze verhouding met Aedes krijgen, die was prima. Maar soms waren we een luis in de pels. En dat moeten we mooi blijven! Bijvoorbeeld zoals destijds bij die DGB. Dat nam niet weg dat WvL ons de Aedes-onderscheiding toekende! Ik zie dat als een onderscheiding voor geheel het MKW.

De kleinen stonden weer op de kaart!

Wat heeft het MKW verder bereikt? *Dat we in Den Haag gezien werden als dé vertegenwoordiger van de kleinere corporaties.* Een paar keer mocht ik zelfs daar inspreken bij de commissie volkshuisvesting van de Tweede Kamer. Dat bracht me een keer in aanvaring met de toenmalige commissievoorzitter Staf Depla. Dat hebben we bijgelegd met een werkbezoek in Hoogezand. De gezonde Groninger geur legde de basis voor zijn besef dat het lokaal werken toch beter is. Gelukkig wijs geworden houdt hij nu de wet in Eindhoven.

En wat het MKW vooral bereikte: *het denken over fusies en groot kantelde, gelukkig!*

Het denken over groot en klein was toen onder meer de overtuiging (even hardnekkig als fout) de overtuiging van velen dat je blijkbaar dan alleen meetelt als je groot bent, de hardnekkige en bijna onuitroeibare fout te denken dat groot = kwaliteit, met de foute aanname dat een flitsende jaarrekening ook wel hoge kwaliteit van de rest van de organisatie zou betekenen.

Groot imponeert. Groot is net als Macht, het corrumpeert (bederft, ontaard) dat weten we allang. Gelukkig zag je al die snode grootheidsgedachten langzamerhand binnen de sector kantelen. Ten positieve.

Groot is niet beautiful meer, small is excellent! Groot is verdacht, boven de Balkenende norm, log en bureaucratisch.

Midden en Klein is flitsend, springlevend, snel anticiperend, dicht bij de klant, bewogen, gepassioneerd. Klein is goedkoper. En daarbij weet ik Jan van der Moolen met CFV-cijfers aan mijn zijde. Onweerlegbaar!

*Midden en Klein huisvest volk. Het MKW is daarvan de exponent.
Midden en Klein,
MKW.
Een geuzennaam.
Het MKW, daar wil je bij horen, daardoor wil je je laten inspireren.*

Zonder MKW geen Aedes. Sterker nog: het overgrote deel, nog steeds bijna 70%, van de Aedes-leden bestaat uit corporaties die kleiner zijn dan 5000 woningen. We zagen het zojuist op de sheet. **One man, one vote is daarbij ons credo. Weg met dat stemgewicht. Kunnen we op onze congressen er eindelijk iets toe doen. De brancheorganisatie is niet alleen voor zwaargewichten! Zo'n hoog percentage van 70% geeft hoop voor de toekomst.** Nog niet alle corporaties zijn lid van het MKW, maar de tijd dat je je daarvoor schaamt, is niet meer ver weg.

Daarom, dames en heren, pleit ik sterk voor een vernieuwde brancheorganisatie, met een nieuwe naam. Het MKW, de nieuwe naam van Aedes! We gaan het meemaken!

De nieuwe brancheorganisatie gaat

***MKW, vereniging van volkshuisvesters* heten.**

Een heldere naam, die iedereen begrijpt. Het MKW is het MKB van de sociale sector.

Dia 4. *Inmiddels ook een comité van aanbeveling(-aedes huisstijl)
Maar bij een nieuwe brancheorganisatie past ook een nieuwe huisstijl*

Dia 5. *Nieuwe huisstijl, met (klik) huisstijlitleg. Model is 't zelfde en verraadt onze aedes-roots. Tenslotte moet je je moeder nooit verloochenen.*

let op de naam: HH → volk, zwart, wit, turks, fries, wilders verhagen, obesitas volk en dr frankvolk, rijk volk, arm volk, goed en slecht volk, iedereen

Dia 6. Comité van aanbeveling in nieuwe mkw-huisstijl Let op het “v/h”

volgorde: nav inkomen, transparant!

Net als Wouter Bos: die gebruikt de Balkenendenorm voor zichzelf net als wij de governance-code: pas toe of leg uit!!

Dia 7. **Verrassing:** het CFV past de naam aan. Net als Corpodata

CFV past naam aan, evenals Corpodata → CFM en MKW Data

Dia 8. **Actueel:** vanmorgen op de site van het WSW

Dia 9. Huidig Aedes-kantoor in Hilversum

In alle vroegte vanmorgen een groep bouwvakkers bezig geweest die het Aedeskantoor van een nieuwe naam voorzagen.

(klik) en Dia 10 Nieuwe naam op dat kantoor

Dia 11 Detail nieuwe naam: duidelijk te zien, niet gephotoshopt: ga maar kijken

Marc Calon blijft de voorzitter, prima, **maar alleen als hij zich MKW gedraagt. En dus dat one man-one vote besluit even door het e.v. congres jaagt. Veel gemakkelijker ook voor de geschiedschrijvers: Ben Kempen was van de NWR, Aquina van het NCIV, Willem was van Aedes, en Marc is van het MKW!**

(ik zie Marc knikken, dus dat komt goed)

Dia 12 Marc Calon + 3 x klikken

Dames en heren, ik ga afronden.

MKW, een woord als buisman en aspirine. Het MKW, een woordgeworden naam, hét zelfstandig naamwoord voor goede volkshuisvesting.

En als de groten lid willen worden? Sorry, dat kan niet. Moeten ze zich maar splitsen in units van maximaal 5000 vhe's. Doen ze dat niet hebben ze pech. Zoeken ze het zelf maar uit.

Vanwege de kwaliteit van het MKW willen ze er natuurlijk wel bij horen. Niet lid zijn is not done.

Oké, groten, dat kan. Maar alleen in een MKW-satelliet "steunrol"

Vooruit, **we zullen ze gedogen!**

(natuurlijk alleen beneden de Balkenende norm!)

Ik wens het MKW nog een glanzende volkshuisvestelijke toekomst!

Het MKW, dé brancheorganisatie voor de volkshuisvesting.

Met weinig regels en veel passie voor mensen.

Zo is 't.

Dia 13, afsluiter, ps: was dit nou een column?

Beno Munneke, 14 oktober 2010